

Tiếp theo chúng ta nghe câu chuyện Phúc Âm trong Mùa Chay, hôm nay kính mời quý vị nghe câu chuyện sau đây. Câu chuyện này đã được Chúa Giê-xu truyền lại cho các môn đồ, và được ghi lại trong Phúc Âm của Chúa được truyền rao thì câu chuyện này cũng phải được nhắc lại để nhắc nhở nhân vật trong câu chuyện. Câu chuyện được ghi lại trong Phúc Âm Mác như sau:

Hai ngày trước Lễ Vượt Qua và ăn bánh không men, các thầy tế lễ cùng các thầy thông giáo tìm mưu để bắt Đức Chúa Giê-su và giết đi. Vì họ nói rằng: Chúng nên làm việc này trong ngày Lễ, sẽ sinh sự xôn xao trong dân chúng. Đức Chúa Giê-su ở tại làng Bê-tha-ni, trong nhà Si-môn là kẻ phung. Ngài đang ngồi bàn ăn, có một người đàn bà vào, đem một cái bình bẻng ngọc, để đổ dầu cam tòng thơm quý giá, đổ lên đầu mà đổ dầu thơm trên đầu Đức Chúa Giê-su. Có vài người ngồi gần nói cùng nhau rằng: Sao xài phí dầu thơm vậy này? Vì có thể bán dầu đó được hơn ba trăm đê-ni-ê, mà bớt thì cho kẻ khó khăn. Vậy, họ oán trách người. Nhưng Đức Chúa Giê-su phán rằng: Hãy để mặc người; sao các người làm vậy người mà chi? Người đã làm một việc tốt cho ta. Vì các người hãy nghĩ có kẻ khó khăn cùng mình, khi nào muốn làm phúc cho họ cũng được; nhưng các người chẳng có ta ở luôn với đâu. Người đã làm dầu mình có thể làm được, đã xác cho ta trước để chôn. Quả thật, ta nói cùng các người, trong khắp cơ thể gian, họ nào Tin Lành này được giảng ra, việc người đã làm cũng sẽ được nhắc lại để nhắc nhở người (Phúc Âm Mác 14:1-9).

Đó là câu chuyện một người xác dầu cho Chúa Giê-xu trước lúc Chúa chịu chết được ghi trong Phúc Âm Mác. Phúc Âm Giảng lại câu chuyện này và cho biết người xác dầu cho Chúa chính là Ma-ri, em của ông La-xa-rê, người đã được Chúa kêu sống lại. Dù đây là phụ nữ vô danh hay là bà Ma-ri, câu chuyện này có rất nhiều điều cho chúng ta học hỏi. Một lần nữa chúng ta thấy thấy điều mà Lễ Vượt Qua. Câu chuyện này xảy ra hai ngày trước Lễ Vượt Qua. Lễ Vượt Qua, như đã nói, là lễ kỷ niệm ngày người Do-thái giải phóng khỏi Ai-cập và hình ảnh con chiên bị giết trong ngày Lễ này là biểu tượng cho cái chết của Chúa Giê-xu vì tội của nhân loại. Trong khung thời gian đó, giới lãnh đạo Do-thái giáo "tìm mưu để bắt Đức Chúa Giê-xu và giết đi." Giới lãnh đạo Do-thái giáo muốn giết Chúa vì Chúa Giê-xu đã vạch trần tội lỗi của họ và họ sợ sự uy thế cũng như quyền lợi của họ sẽ mất. Ganh tợn, tham lam, kiêu ngạo vì vậy là nguyên nhân đưa đến cho giới người. Chúng ta lên án những kẻ sát nhân nhưng cũng cần nhớ rằng mọi người của thế giới phát xuất từ những ganh tợn, tham lam và kiêu ngạo trong con người. Nếu không được kiểm soát, những ganh tợn hay tham muốn nhỏ nhỏ đó sẽ đưa đến những tàn ác. Thánh Kinh dạy: "Ai ghét anh em mình là kẻ giết người." Chúa Giê-xu chịu chết vì tội của nhân loại nhưng nguyên nhân của cái chết phát xuất từ lòng ganh tợn, tham muốn và kiêu ngạo của giới mà danh là lãnh đạo tôn giáo thời xưa. Đây thật là một cảnh cáo nghiêm trọng cho mọi chúng ta.

Đôi khi chúng ta có lòng ganh ghét căm giận lãnh đạo tôn giáo, chúng ta thấy hình ảnh yêu thế gian, hy sinh và tận hiến của một phụ nữ vô danh hay ta có thể gọi đó là bà Ma-ri. Bà Ma-ri đã làm gì? Thánh Kinh ghi: "Ngài đang ngồi ăn, có một người đàn bà vào, đem một cái bình bẻ ngọc, đổ ngọc đầy dầu cam tòng thơm rất quý giá, đổ ra mà đổ dầu thơm trên đầu Đức Chúa Jê-sus." Lời viết mà bà Ma-ri dâng cho Chúa Giê-xu là một thứ hàng quý giá. Đó là dầu cam tòng thơm. Và bình đổ ngọc đầy cũng là một vật quý giá nữa vì đó là một cái bình bẻ ngọc. Đổ ra một cái bình bẻ ngọc và đổ dầu cam tòng thơm và đổ dầu đó ra trên đầu Chúa Giê-xu, thật là một sự phí phạm. Và đó cũng là phần thưởng của một người lúc bấy giờ. Đức biết là phần thưởng của Giu-đa là người sẵn phần Chúa. Ông nói: "Sao không bán dầu thơm đó lấy ba trăm đê-ni-ê để ngọc thí cho kẻ nghèo?" Đê-ni-ê là tiền tệ lúc bấy giờ. Người đổ ngọc và đổ công nhận của một người. 300 đê-ni-ê vì vậy gần bằng tiền lương một năm của một người. Bình dầu thơm này vì vậy là một món quà thật quý. Phần thưởng của ông Giu-đa thật ra không phải vì lòng thương người nghèo vì đổ ngọc tâm mưu lợi và cướp vì ông là người giàu tiền của nhóm. Thánh Kinh cho biết: "Người nói vậy, chúng phải lo cho kẻ nghèo đâu, song vì người vốn là tay trộm cướp, và giữ túi bạc, trộm lợi của người ta để ở trong." Con người chúng ta có thái độ chỉ trích người khác nhưng khi chính chúng ta lại có những tâm địa xấu mà chúng ta không biết. Đổ ngọc nào thúc đẩy những lời nói và hành động của chúng ta, đó mới là điều quan trọng. Khi chúng ta lên tiếng chỉ trích hay phê phán người khác, chúng ta cần phải nhìn vào chính mình trước để không mắc phải lỗi lầm của những người đổ dầu để rồi đổ dầu.

Trọng tâm của câu chuyện thật ra không phải là lời chỉ trích phê bình của người khác mà là lời khen tặng của Chúa Giê-xu. Chúa Giê-xu đã nói ba điều về hành động của bà Ma-ri:

1. Trước hết Chúa nói: "Hãy để mặc người; sao các người làm vậy người mà chỉ? Người đã làm một việc tốt cho ta." Việc tốt Chúa Giê-xu nói đó là bà Ma-ri đã xác nhận cho Chúa. Người Do-thái lúc bấy giờ không chôn người chết trong lòng đất như người xác trong hang đá và trước khi đặt vào đó, người ta thường dùng hàng quý để ướp xác. Mặc dù bà Ma-ri không biết trước về cái chết của Chúa, hành động tận hiến của bà đã nói lên lòng yêu kính Chúa và Chúa Giê-xu cho thấy bà đã làm một việc đúng vì đã dâng hàng quý cho Chúa lúc Chúa còn sống. Phúc Âm Giảng cho biết, khi Chúa đã chết ông Ni-cô-đem đã đến với 100 cân hàng quý để ướp xác Chúa. Dĩ nhiên cũng là để bày tỏ lòng yêu kính Chúa nhưng chúng ta thấy rõ hàng quý dâng cho Chúa lúc còn sống có giá trị hơn nhiều.

2. Điều mà Chúa Giê-xu nói là: "Các người hãy có kẻ khó khăn cùng mình, khi nào

muốn làm phước cho họ cũng được; nhưng các người chúng ta luôn với nhau." Chúa Giê-xu không phải là không đồng ý với lý luận giúp đỡ kẻ nghèo khó, nhưng Chúa cho thấy ý uất đáp từ quan trọng hơn. Người lúc đó có thể giúp kẻ nghèo lúc nào cũng được nhưng đáp từ từ chối dâng hiến thích hợp trước lúc Chúa chết là lúc này, không còn một đáp nào khác. Nhiệm vụ người trong chúng ta cũng đã bỏ qua những đáp từ quý báu từ người ta khi chúng ta vì những lý do này mà không đáp ứng tình yêu của Thiên Chúa.

3. Chúa Giê-xu nói: "Người đã làm điều mình có thể làm được, đã xác định cho ta trước để chôn. Quả thật, ta nói cùng các người, trong khắp cộng thể gian, họ nào Tin Lành này được gì ra, vì các người đã làm cũng sẽ được như các người." Câu chuyện quý vị nghe hôm nay là để làm thành lời phán của Chúa Giê-xu: "Người nào Tin Lành này được gì ra, vì các người đã làm cũng sẽ được như các người." Bà Ma-ri đã làm điều bà có thể làm, dâng hiến những gì quý nhất và đúng lúc cho Chúa. Bà đã không bỏ lỡ đáp từ và ngày nay tên bà được như các người và chúng ta học được bài học từ hiến và không bỏ lỡ cơ hội. Mùa Chay này chính là khoảng thời gian để chúng ta xét lại tâm hồn và tìm kiếm những giá trị cao quý, không bỏ lỡ đáp từ. Quý vị sẽ làm gì để dâng cho Chúa trong lúc đáp từ vẫn còn? Chúng ta không những sẽ khi chúng ta ân hận trong đời này nhưng có thể sẽ phải ân hận suốt cả cõi vĩnh hằng.

Mục sư Nguyễn Thị

Chánh Trưởng Trình Phát Thanh Tin Lành